

נוכחים:	מר ל. אשכול	-	ראש הממשלה ושר הפסחון
	מר א. ששון	-	שר הדואר
	מר ב. שיטריה	-	שר המשטרה
	מר א. אבנר		

קורא את הערוכיו לספר:

מר אבנר:

1. תוכן הספר:

"המחפכה האשכנזית" הוא ספר המבקש לבסס כמה הנחות:

- א. הייחוד היהודי הוא בקיום לאומי במימד הזמן ולא במימדי החלל (טריטוריה וכו').
- ב. היהודים אינם עם אחד אלא חבר עמים, וזה נכון לכל אורך ההסטוריה.
  - ג. בכל זמן היה עם אחד בתוך החבר שהיה דומיננטי. בימי בית ראשון ושני היה שבט יהודי וכיום אלה הם האשכנזים.
  - ד. לשם פילוי יקודו של העם היהודי במימד הזמן יש להבטיח הגמוניה אשכנזית, על "העמים היהודיים" האחרים "להשתכנז" או להשלים עם קיום שולי.

2. הבחינה הרעיונית:

הספר הוא חיבור אנטי-ציוני ומשתמש במידה הגונה של טיעון אנטישמי. למערך האנטי-ציוני שייכת הכפירה באחדות העם היהודי, במהותיות הריכוז הטריטוריאלי ומספיקתו של המחרון הארץ-ישראלי. למערך האנטישמי שייכת קבלת הארגומינטציה של "הפרוטוקולים של זקני ציון" בדבר "השתלטות על העולם באמצעות גויים" כיעד לאומי יהודי.

המבנה הרעיוני של הספר מבולבל מאוד. עם שלילת ההנחות היסודיות של הציונות, שספיע המחבר דברי בקורה שכסיסם הרעיוני האמיתי אינו יכול להיות אלא מכטימליזם ציוני קיצוני. עם שלילת השיבות "החלל" בהסטוריה היהודית מגיע המחבר להמלצה על פחדנות טריטוריאליסטיים ל"השאלה האשכנזית". החטא הקדמון של הציונות היא בעיני דחיה הצעה אוגנדה. ההגות הפילוסופית של בעיות חלל וזמן היא גיבוב אופייני של משכיל למחצה המחוסר משמעת מהשכחית.

3. הכתיבה ההתולוגית

הספר הוא העודה אנושית מדכאה. מקורו ברגשי נחיתות אנושיים, יהודיים, עדייים ומינייים. טוב ושוב בוקע ועולה האלמנט המיני ברגשות הנחיתות של הספר; הצגת הגבר כנושא היחיד של הקידמה, זלזול מתוך קנאה במעמד "הבעל בעמיו" במשפחה הספרית, השוואת היהדות הבלתי אשכנזית לאשה בצידו של "הגבר" האשכנזי, הקביעה כי ביחסי מין יש מסום השמלה.

לפרוט הסמיות שצוינו בסעיף הקודם, כתוב הספר בחגיון רב - הגיונו של טשוב, הנובע מהנחות יסוד אי-רציונליות.

4. הכתיבה הציבורית

הספר הציבורי שפורר הספר נובעה פחות מהנחותיו הרציוניות המבולבלות מאשר מהכללת פרקים, בעיקר לקראת הסוף, שיש בהם מסום דברי זלזול ועלבון לבלתי אשכנזים בכלל ולעסקניהם בפרט, ולכמה עסקנים שנזכרו בשם במרטי פרט. הויכוח, מה היה עולה לו לספר זה לולא הגיבו עליו, אילו ניתן לו לצלול לחוף ההום הנשיה בצידן של העודות סרוף אחרות, הוא כיום ויכוח תיאורטי בלבד. אולי מתוך טעות בשיקול, אולי מתוך אי-הערכה לחוצאה הציבורית, היה הטיפול המומבי בכתב הפלסטר הזה לעובדה פוליטית.

החוצאה היא שהספר מעמיד לפנינו שלוש טכנות:

- א. הרגשה בקרב הציבור הבלתי אשכנזי, כי הוא הפקר לחסמה עדיית אלא אם כן קמים עסקניו שלו להגן עליו.
- ב. האשטרות שספר זה יוליד ספרות נגד. ספרות כזאת תהיה במהותה פסולה לא פחות ולא יותר מאשר "המהפכה האשכנזית". בחוצאותיה היה תהיה מסוכנת יותר: בקוד שספרו של כצנלסון מטיל את זרעו על הקרקע הנחיתה של כטשון עצמי בקרב האשכנזים, עלול ספר שכנגד, לטמון את זרעו בקרקע פורה הרבה יותר של רגשי קנאה של קיבוצי עולים שבאו מתוך ארצות השלוח.
- ג. הסכנה השלישית נובעה מטכנול הופעותיה של המדינה בקירה הבין-לאומית כנגן העם היהודי מפני הסתחם ו"הגות" אנטישמית ובזענית. העם היהודי ומטודותיו הובעים הקיקה נגד הופעות אלה במקומות אחרים; במדינת היהודים עצמה הקיקה כזו, לגופה, נעדרת.

...3/

5. המלצות:

- א. כל פעולה שתבוא צריכה לבוא כמעשה יזום של ראש הממשלה ושל ה...
כולה ולא כהגובה על ההחלטות של עסקנים בלתי אשכנזים באיזה דרג שהוא.
- ב. אחר החיפזות עם שר המשפטים, יש להכריז על כוונה דחופה לחוקק חוק שיאסור הסחה גזענית, דתית ועדחית. יש לשקול הוספת סעיפים בענין זה באמנה בין-לאומית כגון¹ אמנת הדואר וכו'.
- ג. עוד לפני שיעשה הדבר הזה, ראוי לגסוה ולמצוה את האפשרויות הטמונות בחוק הקיים, אם על-ידי הגשת תביעה משפטית נפרדת ואם על-ידי התערבות היועץ המשפטי, כבד, בהכרעה או בתביעות החלויים ועומדות בפני בתי-המשפט בענין זה. המגמה צריכה להיות לכל הפחות להשיג הצהרת פסילה של בית משפט מוסמך גם אם אין אפשרות לזכות בדין מבחינה פורמלית. את מיסב הדרכים לכך יש לברר עם שר המשפטים ועם היועץ המשפטי.
- ד. אם אין כוונה להניח את שדה המערכה ל"מעונינים ישירים" בלבד, ואסור שתהיה כוונה כזוהא, צריכה כניסת הממשלה לזירה להקשות במחירות הגדולה ביותר.

שר המשפטה:

באתי להציע שלוש הצעות מאלו שגזכרו כאן: הראשונה, והשניה והשלישית.

אגב, מיום שהספר עורר סערה הופעתי פעמיים לפני עולים, לא נחתתי אז את הספר אבל דברתי על מסורף שאין לדבר עליו ואני שמח לציין שהציבור הזה של עולים, דוקא מצמון אפריקה, קבלו את דברי ברוח נבונה. אחמול או שלושם, בהיותי ביקנעם קם אחד מן השומעים ואמר: "אני מצטער על המסורף שכתב ספר כזה, אבל אני שטערי רוסייה יפתחו בקרוב ויהודי רוסייה יהיו רשאים ויוכלו להגיע אלינו".

אני כתבתי לבן-גוריון בענין הספר הזה ושלחתי לך העתק ממכתבי זה במכתב זה אני כותב לבן-גוריון: "אתה כל הזמן מדבר על מיוזג בלויזות, ריבוי הילודה וכו'", הבח השמיע עכשיו את קולך, הציבור מעדיף אותה ובודאי היה רוצה לשמוע דברין בענין זה. שנס פתניך, אזור חלצין, ודבר".
אני קורא לספר "טיין קמפף" חדש במדינת ישראל, ולאיש קראתי "פסורף גזעני".
אני חושש מפני שוטה רוחני אשר יכול להכניס מבוכה.

קבלתי הד פאחד בשט נסיט שליטה אשר מחאר את קצנלסון כמסרוף.

אני חייתי רוצה לשתף בשיחה זו גם את שר ההינוך.

הוא על האניה "שלום".

ראש הממשלה:

אני סבור שאסור לנו לתת לרחוב לקחה את העניינים בידיים.

מר הרוארד

צריך להאמר שהספר איננו ראוי וכי הוא צריך לצלול לתהום הנשיה.

ראש הממשלה

בקרב הספרדים ישנו ארגון הקורא לעצמו "ישראל הצעירה" וזהו גוף אשר אוהב לדוג במיט עכורים, הוא הופיע בזמנו בגוף התומך בעדה בעה הבחירות בבאר-שבע, ובעתון "חבוקר" מהיום יש כרזה של הגוף הזה בו נאמרו "הכוננו לעצרות עם ולהפגנות, קרא אתמול כרוז אשר התפרסם בשם מזכירות "ישראל הצעירה" ו"תנועת הספרדים ובני עדות המזרח" ומזכירות ארצית האיחוד למיזוג גלויות". - המטרה של שלושה הגופים האלה היא לחרור.

מר הרוארד

לדעתי הצהרה מצד ראש הממשלה עשויה לשים קץ להדיס שעורר הספר ולעניין כולו ואז ידע הציבור כי הממשלה לקחה את העניינים לידיה וזה יתן לנו אפשרות להסתמך על דבריו של ראש הממשלה.

אולי רצוי לפרסם שאתה ואנכי נפגשנו עם ראש הממשלה וכולנו בדעה שהכותב אה הספר הוא מסורף.

מר שטרית

יכולה לצאת חוועה ממסדר ראש הממשלה ששנינו נפגשנו עם ראש הממשלה ושוחחנו על עניין זה, וכן את דעתו של ראש הממשלה על הספר ומחשבתו להעביר את העניין ליועץ המשפטי.

מר הרוארד

לא הייתי רוצה להגיד דבר בעניין היועץ המשפטי לפני שאני יודע שהיועץ המשפטי סבור שאפשר אמנם לעשות טעוה בעניין זה.

ראש הממשלה

יש איזה יהודי בשם בכורי שכבר הגיש טעמט בעניין זה.

מר המשפחה

אולי יש מקום לשקול אם רצוי לפרסם ידיעה בדבר הפגישה הזו, מפני שאם כך נמצא כאילו שאתם בחור לא אשכנזים'ראיתי את הדבר מעניינכם, בו בזמן שזה עניין לממשלה כולה.

מר לונברג

הפרסום יכול להיות על שיחה אשר נחיימה ביוזמתו של ראש הממשלה. אפשר להוסיף שחשבתו בפגישה פרט לטעמט לשיטתיה ושקון, גם אבן, אסילן בלי לשאול אותו על כך.

ראש הממשלה

ראש הממשלה:

הספר לפרסם גם את המצות הדבריים שקרא ארי וואר כן לפרסם ידיעה שאתם הייתם אצלי וקיימנו שיחה בעניין זה.

מר לוברניו:

אזי, מקודם לפרסם את התגובה.

ראש הממשלה:

ניתן הערכה לספר ונפנה אל הציבור כולו להתאמת לספר לרדת לתחום הנשיה כי שם מקומו וקוזה הוא ערכו.

מר לוברניו:

אפשר בפרסום להוסיף כי התגובה של ראש הממשלה באה רק עכשיו מתוך הנחה שהספר צריך היה לרדת עוד מקודם לתחום הנשיה.

ראש הממשלה:

אני מבקש שתוכן הצעה סיוטה לפרסום שתהיה כזו שכל אשה בארץ תבין מה נאמר בה.

אני רוצה שתהיה פנייה לציבור כולו לדון את הספר לפסילה ולכרז.

שר הדואר:

אני רוצה לצאת בקריאה נגד "ישראל הצעירה".

מר לוברניו:

אני מציע שאה הבקורת על הספר נפרסם תיום ברדיו ופאר נפרסם את ענין הפגישה הזו.

ראש הממשלה:

נחיימה שיחה על ההדים הציבוריים אשר עורר הספר.

שר המשטרה:

על החדים אשר עורר תוכנו של הספר.

מר לוברניו:

צריך להזהר בפרסום מפני שמטובנו כמותו עוד עלול לתבוע לדין את ראש הממשלה. אני אחיעץ על כך עם דני בן-שבתאי.